

Nu aici, nu acum

Nicu Hăloiu

Nu aici, nu acum

...

Aș vrea să scriu ceva vesel dar nu mai știu

Ce să scriu.

Veselia a plecat din gândurile mele

S-o fi dus acasă la ea, printre stele,

Și-n locul ei văd pustiu.

...

Aș vrea să scriu ceva vesel, dar trist

Constat doar atât: Că exist.

Atât și nimic mai mult

Și cerul e mut, tot mai mut,

Dacă tot m-am născut

Aș fi vrut să-l ascult

Poate-ntr-un foșnet de vânt,

Poate-ntr-o rugă de sfânt,

Poate-ntr-o doină de dor,

Sau într-un pom roditor,

Ori într-un deal cocoșat,

De păduri încărcat!

...

Dar mai degrabă aș crede

Că cerul mă vede,

Și-mi vorbește tăcut,

Dar eu nu-l ascult

Pentru că sunt cerului surd, și n-aud

Vorba lui bună

În limba română!

...

Aș vrea ceva vesel să scriu,

Un poem doar, antum

Dar am uitat, nu mai știu

Și oricum, nu aici, nu acum!